

מ"ת 25868/07/17 - מדינת ישראל נגד יצחק סויסה

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 25868-07-17 מדינת ישראל נ' סויסה(עציר)
תיק חיצוני: 297018/2017

בפני	כבוד השופטת סימי פלג קימלוב
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	יצחק סויסה (עציר)

החלטה

בפני בקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים.

רקע וטענות הצדדים

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של הסגת גבול, פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה וכן עבירת גניבה לפי חוק העונשין.

על פי עובדות כתב האישום בתאריך 7.7.17 סמוך לשעה 17:29 ברחוב קרפל בקרית חיים בבית אשר בבעלותו של פרץ כהן השיג הנאשם גבול, כך שפתח את שער הבית ונכנס לתוך גינת הבית המגודרת וזאת על מנת לעבור עבירה. הנאשם פרץ למחסן הבית אשר ממוקם בגינה באופן שפתח את הדלת באמצעות מפתח שהיה בצילינדר, נכנס אל תוך המחסן וגנב מתוכו רכוש השייך לבעלים: מנגל חשמלי, מקדחה ודיסק חיתוך.

בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המבקשת בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים. בבקשה טענה המבקשת, כי מתקיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב וכי מתקיימת עילת מעצר של מסוכנות לביטחון הציבור ורכושו וכי למשיב גיליון הרשעות קודמות הכולל 36 הרשעות בעבירות רבות של רכוש, סמים ואלימות. עוד טענה המבקשת כי עבר פלילי מכביד זה תורם להחרפת החשש מפני הסיכון שהמשיב יחזור על מעשי הפרת החוק גם בעת שחרורו. עוד ציינה המבקשת כי כנגד המשיב תלוי ועומד כתב אישום בעבירה של חבלה חמורה, הפרעה לעובד ציבור ותקיפת עובד ציבור. עוד נטען, כי המשיב מכור לסמים וכי בהיעדר מקורות פרנסה הדרך היחידה הפתוחה בפניו לממן את צריכתו הכפייתית לסמים היא על ידי ביצוע עבירות רכוש, שחרורו מקים אפשרות סבירה כי ימשיך לחפש לו מקורות למימון הסמים על דרך הפשיעה. אשר על כן מבוקש בזאת בבקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים.

בדיון בפני, הצדדים הסכימו כי מתקיימות ראיות לכאורה והיו חלוקים באשר לשאלת עילת המעצר.

עמוד 1

ב"כ המבקשת חזר על הבקשה והפנה במיוחד להרשעותיו הקודמות של המשיב במגוון של עבירות וציין כי נתנו הזדמנויות רבות למשיב כאשר בהליכים קודמים ברח ממוסד הגמילה שבו שהה ואף נשפט וריצה מאסר במשך 7 שנים ברציפות. עוד ציין בא כוח המבקשת כי לחובתו של המשיב מאסר מותנה בן 12 חודשים ועוד טען ב"כ המבקשת כי מדובר במשיב רציביסט וכי המאסרים הממושכים אותם ריצה לא הרתיעו אותו מלחזור ולבצע עבירות.

ב"כ המשיב טען כי מדובר בעבירת רכוש אשר מצויה ברף התחתון וכי די ברור שכשלעצמה איננה מקימה עילת מעצר זאת נוכח העובדה שמדובר בכניסה למחסן קטן שספק אם מדובר במבנה. עוד טען הסניגור כי לעניין הרכוש הגנוב מדובר בערך מועט ומפחית את עניין המסוכנות ותומך בטענה כי לא מתקיימת עילת מעצר. עוד הפנה הסניגור לעובדה שבית המשפט הורה על שחרורו של המשיב במסגרת המעצר טרם הגשת כתב האישום וכי בית המשפט המחוזי הורה על מעצרו תוך שהוא מציין כי מדובר בשתי עבירות ואילו כעת מדובר באירוע אחד המיוחס למשיב בכתב האישום. יצוין, כי כב' בית המשפט המחוזי התייחס בין היתר בהחלטתו לעובדה שחלופת המעצר אשר הוצעה והמשיב שוחרר אליה לא נבדקה באופן יסודי.

הסניגור טען כי תיק זה אינו מצדיק חלופת מעצר וכי אין עילת מעצר ממשית ואין חשש כי המשיב ימלט מהליכי שפיטה. לסיכום הציע הסניגור כי בית המשפט יעתר לשחרורו של המשיב ולכל היותר ניתן להוסיף לחלופת מעצר אנושית גם מעצר בפיקוח אלקטרוני.

בדין לא נחקרה אימו של המשיב שכן לא נכחה באולם בית המשפט.

דין והכרעה

ראיות לכאורה

כאמור, הצדדים לא היו חלוקים בדבר התקיימות ראיות לכאורה ולאחר שעיינתי בתיק החקירה אני סבורה שמתקיימות ראיות לכאורה כמפורט בבקשת המעצר עד תום הליכים.

עילת מעצר

ככלל עילת המעצר בעבירות רכוש אינה מקימה עילת מעצר של מסוכנות, אלא בהתקיים חריגים שנקבעו בעניין הלכת רוסלן פרנקל (בש"פ 5431/98).

בהלכת רוסלן פרנקל נקבעו חריגים אשר בהתקיימם יצדיק לקבוע כי קמה עילת מעצר בגין עבירת רכוש. חריגים אלה עניינם בחומרתה של עבירת הרכוש המבוצעת, היקפה והיקף הנזק שגרמה, מידת התחכום שבביצוע, שאלת ההתארגנות עם אחרים לשם ביצוע עבירה וכו'.

בפסיקה מאוחרת יותר בעניין מסארוה, נקבע כי עברו הפלילי של עבריין הרכוש הינו גורם מרכזי נוסף אשר יש בו כדי

להוות שיקול לגבי שאלת קיומה של עילת מעצר.

אמנם אין מדובר בעבירה שבוצעה תוך תחכום או שיטה מסוימת שמצביעה על תחכום. בנוסף, גם הרכוש אשר נגנב אינו רב ערך ומדובר באירוע אחד אשר מנסיבותיו עולה כי המשיב פרץ למחסן שאינו בית מגורים. חרף האמור, אני קובעת כי מתקיימת עילת מעצר בעניינו של המשיב וזאת נוכח עברו הפלילי המכביד במגוון של עבירות. לא ניתן להתעלם מתדירות העבירות המבוצעות על ידי המשיב. יתירה מכך, מדובר במי שריצה מאסרים ממושכים ונראה כי מאסרים אלה לא הרתיעו אותו מלחזור ולבצע עבירות.

בפסיקה נקבע, כי יתכנו נסיבות בהן גם במקרה בו מדובר בעבירת רכוש יחידה או לא מתוחכמת- תקום עילת מעצר (ראה בש"פ 45/10 מסארוה נ' מדינת ישראל). בעניין מסארוה דובר במי שלחובתו עבר פלילי מכביד בעבירות רכוש.

בעניין זה נאמר בפסק הדין:

" כשלעצמי, אני מתקשה לקבל את הטענה כי בכל מקרה של עבירת רכוש יחידה או עבירת רכוש לא מתוחכמת, לא קמה עילת מעצר. יש בגישה זו כדי לעודד בעקיפין ריבוי עבירות..."

ביום 15.3.11 נשפט המשיב ונדון ל48 חודשי מאסר בפועל בגין עבירות של התפרצות וגניבה (ת"פ 281/08 וכן ת"פ 19490-12-09). בין היתר השית בית המשפט מאסר מותנה לתקופה של 12 חודשים למשך שלוש שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור אחת או יותר מן העבירות המפורטות בפרק יא לחוק העונשין ויורשע בה. מאחר ולא הוצג פלט מאסריו של המשיב, לא היה באפשרות בית המשפט לבחון אם תנאי זה חל והינו בר הפעלה. ואולם, אציין ואומר כי גם אם מדובר במאסר מותנה שאינו בר הפעלה, הרי שאני סבורה כאמור, שעברו המכביד של המשיב מהווה בסיס רחב לקביעה כי מתקיימת עילת מעצר וכי היא בעוצמה גבוהה.

חלופת מעצר

לאחר שקבעתי כי מתקיימות ראיות לכאורה וכן עילת מעצר, יש לקבוע האם בנסיבות תיק זה ניתן

להסתפק בחלופת מעצר אשר יש בה כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב.

כאמור הסניגור הציע כי המשיב ישוחרר ללא תנאים זאת נוכח העובדה כי לטעמו לא מתקיימת עילת

מעצר. לחילופין, הציע הסניגור כי המשיב ישהה בחלופת מעצר בבית אימו אשר טרם נחקרה בבית

המשפט.

סיכומו של דבר, אני סבורה כי מעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני ללא פיקוח אנושי אשר יש בו כדי להציב גבולות ברורים וסמכותיים אינו פיקוח אפקטיבי בנסיבות העניין.
בדיון בו אשמיע החלטתי, אשמע את חלופת המעצר המוצעת. ואתן החלטה סופית בעניין החלופה במועד הדיון.

ניתנה היום, כ"ה תמוז תשע"ז, 19 יולי 2017, בנוכחות
הצדדים.